

אמונת חיים

גליון תורני לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון שמד שנה ח'

ערב שב"ק פר' וישלח תשפא

דברי אלוקים חיים מרוך רבינו הגה"ק זיע"א

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשיו אחיו ארצה שעיר שדה אדום. המפרשים התקשו להסביר למה שלח יעקב מלאכים לעשיו אחיו, אע"פ שהקב"ה הבטיחו וכמ"ש בפרשה הקודמת (ויצא כ"ח ט"ו) והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשיבותיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך, ורש"י הק' פירש על הפסוק "קטנתי מכל החסדים" שנתמעטו זכויותי ע"י החסדים והאמת שעשית עמי, לכך אני ירא שמא הבטחתני ונתלכתי בחטא, ויגרום לי להימסר ביד עשיו כלומר שאף שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים, וכונתו לומר בזה שלא תוכל לי, כי הברכה שברכו אביו את עשיו, אמר לו כתנאי שזה רק כאשר תריד, כלומר שיעקב לא ישמור את התורה ולכן יעקב אמר לו יעקב אבל אנכי שמרתי תרי"ג מצוות, אבל מ"מ ירא יעקב שמא ירא יעקב שמא חטא ויגרום החטא להימסר ביד עשיו. ומבאר אאמור"ר ז"ע שחטא פירושו שוגג, ואף מה שכתוב "כאשר תריד" פירושו במזיד, מכל מקום פחד יעקב שמא השוגג יגרום גם כן שימסר ביד עשיו.

ולענינינו מפרש אאמור"ר שיעקב אכן לא היה צריך לעשות כך, אלא שרצה ללמד לדורות הבאים, כשאין להם הבטחת ה' להינצל כמו שהיה ליעקב, את דרכי המלחמה אשר ילכו בה ולהתנהג כמו שיעקב נהג עם עשיו. וירא יעקב מאוד ויצר לו (לב ח) פירושו חז"ל שפחדו של יעקב נבע מזה שהוא נשא שתי אחיות ובזה חשש שמא יגרום החטא. ולעומת זאת עשיו אחיו היה בארץ ישראל וקיים מצות כיבוד אב וזכות זו יכולה לעמוד לו ולכן חשש יעקב.

ובזה מפרש האבן ישפה אצל שתי אחיות כתוב בתורה "ואשה אל אחותה לא תיקח לצרור" ואצל כיבוד אב ואם כתוב איש אמו ואביו תיראו, וזה שאמר הפסוק "וירא יעקב מאוד" כלומר על הענין מה שכתוב בתורה תראו. "ויצר לו" על מה שכתוב "לצרור".

דברות קודש מרוך רבינו עטר שליט"א

מתוך ספר "שפת הים" (שבכ"י) פר' וישלח תש"פ

הדפסת גליון השבוע
לזכות ידידינו עוז העומד לימינינו בכל עת
הרה"ח יעקב צוקר הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו היקר
הבה"ח יחיאל הי"ו
מחשובי בני החבורה
יה"ר שירוה רוב נחת ותענוג דקדושה מכל יו"ח

גם כן שימסר ביד עשיו. והרמב"ן כתב: וכבר תפסוהו החכמים ליעקב על זה, ואמרו מחזיק באזני כלב, אמר לו הקב"ה ליעקב, לדרכו היה מהלך והיית משלח אצלו ואומר לו כה אמר עבדיך יעקב, ועל דעתי גם זה ירמוז כי אנחנו התחלנו בנפילתינו ביד אדום כי מלכי בית שני באו בברית עם הרומיים ומהם שבאו לרומא, והיא הייתה סיבת נפילתם בידם.

ועוד כתב הרמב"ן שנכתבה הפרשה הזאת להודיע כי הציל הקב"ה את עבדו וגואלו מיד חזק ממני, וישלח מלאך ויציליה, וללמדינו עוד שהוא לא בטח בצדקתו והשתדל בהצלה בכל יכולתו, ויש בה עוד רמז לדורות כי כל אשר אירע לאבינו עם עשיו אחיו יארע לנו תמיד עם בני עשיו, וראוי לנו לאחוז בדרכו של צדיק שנזמין עצמינו לשלושה הדברים שהזמין הוא את עצמו לתפילה ולדורון ולהצלה בדרך מלחמה, לברוח ולהינצל, וכבר ראוי רבותינו הרמז הזה מן הפרשה הזאת כאשר אזכיר עכ"ל.

וגם רבינו בחיי כתב כך שרבותינו תפשוהו ליעקב ממה שדרשו במדרש רבא בראשית מחזיק באזני כלב עובר

מתעבר על ריב לא לו, אמר לך הקב"ה ליעקב לדרכו היה מהלך שהיה משלח אצלו ואמר כה אמר עבדך יעקב, וזה שאמר הכתוב מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע עכ"ל.

ואח"כ כתוב עוד ברבינו בחיי בזה"ל: ודע כי יש בפרשה הזאת ביאור למה שאירע ליעקב עם עשיו אחיו, ורמז גם כן לדורות למה שעתיד שיארע לנו תמיד עם בני עשיו, וראוי לנו לאחוז דרכיו של יעקב שהתקין עצמו לשלשה דברים למלחמה לתפלה לדורון למלחמה הוא שכתוב ויחץ את העם אשר אתו וכתוב ויאמר אם יבוא עשיו וגו', לתפילה הוא שאמר אלוקי אבי אברהם וגו' הצילנו נא לדורון הוא שכתוב סכום מאתיים וגו', וממנו ראה חזקיהו המלך וכן עשה שהתקין עצמו לג' דברים אלו כלפי סנחריב מלך אשור, דכתיב ויתן חזקיהו את כל הכסף, וכתוב ויתן שרי מלחמות על העם, וכתוב ויתפלל חזקיהו לפני ה', וכן אנחנו צריכים ללכת בדרכי האבות להתקין עצמינו להקביל פניהם במנחה ובלשון רכה ובתפילה לפני ה', אבל במלחמה אי אפשר שנאמר השבעתי אתכם בנות ירושלים וגו' שהשביעם שלא להתגרות מלחמה עם האומות עכ"ל.

ולכאורה יש סתירה בדבריהם שמקודם כתבו שיעקב עשה שלא כדין ששלח מנחה לעשיו ואח"כ כתבו שזה לרמז לדורות להתנהג כך.

ואולי יש לומר בפשטות שאין הכי נמי שיעקב לא היה צריך לעשות כך, אבל יעקב רצה ללמד אותנו לדורות, כשאין להם הבטחת ה' להינצל כמו שהיה ליעקב, ואעפ"כ פחד יעקב שלא יגרום החטא בשוגג, אם כן לדורות צריכין לעשות כמו שיעקב ע"ה עשה ולכן כתבה זאת התורה לרמז לעשות כן לדורות וזה לימד אותנו יעקב שאע"פ שהוא לא היה צריך לעשות את זה, ומכ"ש הרמב"ן והרבינו בחיי מ"מ לדורות צריכים להתנהג כמו שיעקב נהג עם עשיו, וכמ"ש הרמב"ן והרבינו בחיי. וכן כתב רבינו הק' הרבי ר' אלימלך זי"ע בספרו הק' נועם אלימלך בזה"ל: כה תאמרו לאדוני לעשיו, הנה התורה הקדושה מלמדת אותנו איך להתנהג בגלות המר הזה אשר אנחנו נתונים תחת יד האומות ואנחנו מוכרחים לקבל הגלות באהבה עד שירחם ה' עלינו ויגאלינו גאולת עולם במהרה, ובעוד שאנחנו בגלות המר אנחנו מוכרחים להיות נכנעים לפניהם ולקוראם אדונים וזהו שכתוב "כה תאמרן לאדוני לעשיו", ר"ל שתקראו אותו אדון בדברם עמו, ואז כאשר יוסיף להרע לכם יותר מן הראיה במיסיים וארנונות גזל יהיה בידם, וע"י זה ירחם ה' עלינו כי די לנו בזה שאנחנו נכנעים לפניו וחולקים לו כבוד עכ"ל.

ובאור החיים הק' כתב בלשונו הק' ובדרך רמז יכין הכתוב לרמז ג' זמנים שישתנו בהם בני עשיו האחד יהיו יעקב ועשיו במידת האחוה, והוא אומר עשיו אחיו וזה היה עד עת החורבן, והגם שהיה זמן שהיה אדום תחת יד ישראל, זה היה זמן מועט, והשני מזמן שנחרב הבית עד עת קץ שעשיו במעלה גדולה ואין מעלת ישראל ניכרת לפניו, והוא שרמז באומרו ארצה שער בפת"ח תחת האל"ף להראות מדריגה עליונה,

והשלישי בימים המקווים לנו שתהיה אדום ירשה, והוא אומר שדה אדום כשדה תיחרש עכ"ל הק'.

והנה כתבו הספרים הק' שזאת הפרשה מרמז על אחרית הימים ועל זה אמר יעקב והיה המחנה הנשאר לפליטה באם יבוא עשיו ויכה את המחנה הראשונה, וזה נתקיים בדורות האחרונים, כשהיתה גזירה במדינה פלוני והייתה ההצלה במדינה השניה, וזה שאמרו חז"ל צדקה עשה הקב"ה שפיזרן בין האומות ולא במדינה אחת, וזה ראינו גם בדור האחרון לפני כשבעים שנה, שנחרבה ארצות אירופה בחורבן הנורא, ונשארה עם ישראל בארצות שונות וריווח והצלה עמדה ליהודים ממקום אחר, ובעיקר בארצנו הק' שלא שלטה עליהם יד עמלק ימ"ש הגרמני, וכן עד היום הזה ה' עושה נפלאות בארץ הק' להחיות עם רב עד ביאת המשיח בב"א.

וכן שמענו פעמים רבות מאת כ"ק אדמו"ר זי"ע (משו"א) שאמר בשם צדיקים שבזמן הגאולה יהיה בירור וינצלו רק הצדיקים ויראי השם ועיקר ההצלה יהיה בארץ ישראל וכדכתיב ובהר ציון תהיה פליטה וגו' והיה מחזק אותנו תמיד בדברות קודשו להתחזק בתורה ויר"ש להיות מהניצלים בעת הגאולה הקרובה שיבוא במהרה בימינו בכלל כל ישראל ברחמים גדולים, ויתקיים בנו הפסוק והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו ועמך כולם צדיקים, נצר מטעי ומעשי ידיו להתפאר

ונחזור לפרשתינו ביעקב ששלח לומר לעשיו "עם לבן גרתי" ופירש רש"י שגרתי בגמטריה תרי"ג, ולומר לו שתרי"ג מצות שמרתי ולא למדתי מעשיו הרעים, ותמהו המפרשים, דמכיון שאמר ששמר תרי"ג מצות מובן שלא למד ממעשיו של לבן, ועוד תימה איך קיים יעקב תרי"ג מצות שרובן נוהג רק בארץ ישראל ובזמן שבית המקדש קיים.

ובאמת הוא פשוט שיעקב אבינו לא אמר תרי"ג מצות 'קיימתי', אלא אמר תרי"ג 'שמרתי' שהכונה הוא כמו שכתוב בפסוק, "ואביו שמר את הדבר", שפירוש המתין, כמו כן יעקב שמר לקיימו שבאם יבוא זמן שיוכל לקיימן הוא יקיימם בפועל, ובאמת שגם בזמן המקדש לא היה אפשרות לקיים את כל התרי"ג מצוות מכיון שיש מצות שהן בתנאי שבאם הוא ישראל לא יוכל לקיים המצוות שעל הכהן לעשותם וגם יש מצוות שלא יתכן שכל אחד יתחייב בהם, וכגון מצות גיטין, ובאם אין לו בכור אין לו מצות פדית פטר רחם וכו'.

ולכן כתבו הספרים הק' שיש כמה אופנים שחשוב כאילו האדם מקיים כל המצוות שבתורה, האחד הוא המתנה למצות וכו"ל ועוד יש עצה של "לימוד" המצוות וכמ"ש ונשלמה פרים שפנותינו, שכל העוסק בתורת חטאת ובתורת עולה, הוא כאילו מקיים מצות הקרבת הקרבנות אף בזמן הזה, ועוד יש אופן אם אדם יש בו אהבת ישראל ובכן בכגון דא הם חשובים כאדם אחד ולכן כתוב ועמך כולם אז הם צדיקים וכו' וכל אחד מקיים מצוה ששיך לו ונחשבים לכולם כאחד שכולם מקיימים כל המצוות שבתורה ועל פי זה יובן העובדא שבגמרא במסכת שבת (דף ל"א) עם שמאי והלל מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו גיירנו על מנת

פניני תורה

ויצא יעקב מבאר שבע וכו', וישלח יעקב מלאכים

פרש"י מלאכים ממש, י"ל דידוע מזה"ק שמכל מצוה נברא מלאך, ונגד השר של עשיו עיקר התקנה נגדו, היא קרי"ש להכניעו, וז"ש והיה בית יעקב אש ובית עשיו לק"ש, ר"ת קריאת שמע, כמ"ש במגלה עמוקות על פסוק כה תאמר לאדני לעשיו זה הוא קריאת שמע, ויש לרמז בתבת ממ"ש ר"ת מ'קבלת מלכות שמים, היינו המלאכים היוצאים מכוונת קרי"ש הוא העיקר להכניע שר של עשיו

תפארת שלמה

וירא יעקב מאוד ויצר לו

ונראה דהנה האדם שבא לו ח"ו איזה יראה גשמיות, צריך להפשיט ממנה ולהדבק ביראת ה' ויעקב אבינו ע"ה רצה להפשיט עצמו מיראה זו של עשו ולא היה יכול כמ"ש וירא יעקב מאוד, וזהו ויצר לו על שהיה ירא מעשו, כי מי שהוא מדבק ביראת ה' בשלימות, אינו מפחד משום דבר, ובטוח בה' יתברך שלא יוכל האדם להזיק לו שום בריה שיש לו חלק יראה, וזהו כי ירא אנכי אותו וע"כ ביקש הצילנו נא וכו'

אורח לצדיק

הצילנו נא מיד אחיו מיד עשיו

דעשיו הוא הסט"א, הוא מלאך המות הוא יצר הרע, ובקשת יעקב היה הצילנו נא שלא יהיה עשיו אחי, וזה מיד "אחי" מיד "עשיו" שלא יתגלגל שהיצר הרע יהיה אחי שפעמים ח"ו היצר הרע מסית לעבירה, ולעין אדם מראה מצוה, ועל דרך זה מתקרב לאדם ללכודו במהרה לעשות עבירה והבן

קדושת לוי

ויזרח לו השמש כאשר עבר את פניאל דאיתא בנועם אלימלך דאם בא לו להאדם איזה פניה ח"ו והוא עוקר מלבו וחוזר להתדבק בעבודה בלתי לה' לבדו, עי"ז נותנים לו מן השמים הארה נפלאה וזה שאמר הכתוב ויזרח לו השמש הוא הארה מן השמים, כאשר עבר את פניאל מלשון פניה, ועי"ש שער והעביר זאת הפניה, זרח לו השמש.

אדמוה"ר ה'שומר אמונים זי"ע

נסעה ונלכה ואלכה לנגדך

שבעיני הבגדים והלבוש יהיו שניהם בשווה, ואילו בשאר ענינים לנגדך, תוכל לילך בדרך אחר ממנו, והשיבו יעקב הילדים רכים, אם כי אני כשל עצמי לא מפחד להתקלקל עי"י הבגדים, אבל הילדים יתקלקלו עי"ז ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם, וכוונתו היה כדי שיוכלו לפתותו מעט מעט, ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדוני, אין רצוני רק למצוא חן בעיני השי"ת ולא תוכלו לפעול מאומה

הרה"ק מהר"י מבעלזא זי"ע

שמך יעקב לא יקרא עוד

שמך יעקב ר"ל שתהיה בבחינת עקב, אבל יקרא שמך יעקב כי אם ישראל יהיה שמך, ר"ל שבאמת תהיה עובד השם ותהיה במדריגת ישראל מדריגה גדולה, לי ראש, שיהיה לך המוחין גדולים, רק תחזיק עצמך בבחינת עקב בהכנעה אמיתית לפני השי"ת

אמרי יוסף

שתלמדינו כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת, דוחפו (שמאי) באמת הבנין שבידו, בא לפני הלל אמר ליה, דעלך סני לחברך לא תעבד זו כל התורה כולה, ואידך פירושא הוא זיל גמור עכ"ל, הוא תמוה דהגר רצה להתגייר ולחסות תחת כנפי השכינה ומה ראה לשנות כזה ולומר על מנת שתלמדינו כל התורה על רגל אחת, וגם תמוה מה שאמר לו הלל ואידך זיל גמור, הלוא הוא ביקש ממנו שילמדהו כל התורה על רגל אחת, ויבואר על פי שכ' לעיל שאי אפשר לקיים כל התורה כולה באדם אחד דאם הוא אינו כהן אינו יכול לקיים מצוות שבכהונה וכו' אם שכל אחד נהנה משל חברו, עי"י אהבת ישראל ונחשבים כאיש אחד כולם, ועוד יש תקנה עי"י לימוד התורה והעוסק בתורה עולה כאילו הקריבו וכו"ל, וגם יש תקנה עי"י ההמתנה לקיים המצוה וכו"ל, ועוד תקנה עי"י גלגול, שהגלגול השני יהיה כן כהן ויקיים מצות כהונה, ולכן הגר הזה שאמר על רגל אחת הכוונה היה שיקיים כל התורה בגלגול זה וזה נקרא רגל אחת, שלא יצטרך לבוא בגלגול שני, ולכן אמר לו הלל שיקיים מצות ואהבת לרעך כמוך וכיון שיהיה אהבה בינו לכל ישראל נחשבים הם כגוף אחד בקיום המצות, ועוד אמר לו הלל ואידך זיל וכו' ר"ל שיש לו עוד עצה ותקנה "זיל גמור" שיל ללמוד דיני התורה ועל ידי עסק התורה יוכל לקיים כל התריג מצות שהלימוד נחשב כמקיים המצות בפועל, ואפשר לומר הא דלא אמר שימתין במחשבה שיבוא הזמן שיוכל לקיימם וכמ"ש לעיל הפירוש "ושמרת"י" שאמר יעקב דהיינו שימתין במחשבה שיבוא הזמן שיוכל לקיימם, כי הגר הזה רוצה על רגל אחת לקים בפועל ולא עי"י מחשבה ולכן נתן לו שני עצות אחד עי"י אהבת ישראל שכולם עושים המצות בפועל ויהייה כמו שהוא עשה זאת בעצמו בפועל וגם העצה השניה "זיל גמור" שזה גם כן עשייה שעקימת פיו ושפתיו הוי מעשה וכמ"ש חז"ל.

וגם אפשר לומר שגם שמאי שדוחפהו באמת הבנין, היתה הכוונה שילך ללמוד שאמת הבנין מרמז על תורה וכמ"ש וכל בניך לימודי השם, וחז"ל אמרו אל תקרא בניך אלא בוניך, כלומר כשעוסקים בתורה זהו בנינו של העולם וכל קיומו, וכמו שכ' אם לא בראתי יומם ולילה חוקות שמים לא שמתי והגר הזה לא הבין כוונת שמאי וחשב ששמאי דוחפו, עד שאמר על שמאי שרצה לטורדו מן העולם עי"ש בגמרא, אבל הלל אמר לו בניחותא והבין שעליו לקיים מצות אהבת ישראל, או שילך ללמוד תורה "זיל גמור" ודו"ק

ונלך ונשובה לתרץ מה שאמר יעקב תרי"ג מצות שמרתי וגו' כלומר שיעקב אמר שקיימתי תרי"ג עי"י השמירה דהיינו הציפיה שאוכל לקיים בפועל ממש, אבל העצה של לימוד התורה אמר יעקב שלא יכלתי לקיימו מכיון שהרשע לבן לא נתן לו ללמוד, וזה שאמר ולא למדתי, משום מעשיו הרעים שלא נתן לו זמן ועת ללמוד, כי הוא טורדו בעסק המרעה של הצאן, ולכן כתוב במדרש שיעקב עסק אך ורק בט"ו מזמורים שבתהילים (קכ ל) ויה"ר שנוכל לקיים כל התרי"ג מצות שבתורה בפועל ממש, ועי"י העצות הנ"ל להיות יגע בתורה ובמצותיה ועי"י אהבת ישראל, ועי"ז נזכה להגאולה השלימה, וכמו שכל האוה"ח הק' שרק בזכות התורה שנקראת תורת משה, ומשה יהיה הגואל האחרון והוא יבוא רק אם נעסוק בתורה לשמה ובקיום מצותיה בקדשוה וטהרה ויה"ר שנזכה לזה בקרוב ממש מתוך רחמים וחסדים מגולים אמן.

ישמח לב מבקשי השם

ניתן להאזין לשיחות ודרשות

של מרן רבינו הגה"ק זי"ע ויבלט"א מרן רבינו שליט"א

בקול קראלי - 074-7962278

שמעו ותחי נפשכם

מילי דהספיידא

מהוד מרן רבינו שליט"א

אחר מיטתו של

הגה"צ רבי משה וועבר זצ"ל

אבידה גדולה לכלל ישראל ולכל בני קהילתינו הק' בפרט, בהסתלקותו לשמי רום של האי גאון וצדיק רבי משה וועבר זצ"ל, ידיד אמת לאבינו רועינו מרן רבינו זי"ע, ותומך נלהב לבית חיינו, ומשתתף קבוע באירועי חצר קדשינו, ואף זכינו לכבדו לשמש כסנדק לנכד אדמו"ר זצ"ל בן לגיסי הרה"צ רבי מאיר גרויז, שנולד לאחר פטירתו ואף נושא את שמו.

שימושא דרבנן

זכינו ב"ה באופן אישי לקירבתו במשך שנים רבות, ואף זכינו לקיים שימושא דרבנן, וללמוד ממנו רבות, והעביר והנחיל את אשר קיבל מרבותיו הק', ואף האציל עלינו מהודו וזיוו, שבעז"ה יהוא לנו תמיד דוגמא וסמל

וילך משה

עליו ניתן לומר את הפירוש "וילך משה" עצם הליכתו כבר השרתה רוח טהרה על כל סביבותיו, רק לראות את תואר פניו של ר' משה היה משרה אורא דקדושה, לא היה צריך להכיר אותו אישית כדי לראות שהולך כאן איש מורם מעם.

ענוותן כהלל

הענווה והשפלות שלו היה דבר יוצא מן הכלל וחרג מאוד בדורינו, והוא הזכיר את אמרתו של הרה"ק בעל ה"ישועות משה", שהכיר אנשים שלא ידעו בכלל מה זה ענווה ומה זה גאות זה היה אצלם דבר פשוט ביותר.

גדול מרבן שמו

כד דכירנא עוד משנות נעורי, ר' משה וועבר היה שם דבר, לא היו צריכים להוסיף עוד שום תואר, כדי לדעת במה ובמי מדובר.

הוא היה אומר

במסרו שיעורים ודרשות בהיכלי התורה והחסידות, הרגישו שהוא מבטא את עצמתו ומהותו בבחינת הוא היה אומר, דברי ההדרכה שאמר ומסר לאחרים זה היה הוא בעצמו כאילו סיפר את התנהגותו הוא.

חסד לכל

למרות גדלותו ואולי בגלל הטריח את עצמו מידי יום להניח תפילין בבתי חולים וקשישים, ולא חס על כבודו וגופו, אף בתקופות הקשות ביותר, ולמרתו גילו וחשותו הרבה בתקופה האחרונה ואף בימי המגיפה שהתחוללה בשנה האחרונה.

בנאות דשא

אצל ר' משה לנופש היה משמעות אחרת, בלילה לאחר סיום כל שיעוריו היה נוהג לנסוע מבני ברק, לכותל המערבי, היה שוהה שם כל הלילה, מתפלל בנץ וחוזר, בכך התבטא כל החופש שלו.

זרע ברך ד'

ברוך השם הותיר אחריו זרע ברך ד' בנין וחתנין דרבנן, שלא היו צריכים לשמוע ממנו דברי מוסר אלא דוגמה מוחשית, איך שצריכים להתנהג.

חבל על דאבדין, ויה"ר שלא ישמע עוד שוד ושבר ונשמע אך ורק בשורות טובות

לקבלת הגליון במייל שילחו בקשה

לכתובת דוא"ל: 3118494@gmail.com

מרכז התורה והחסד איגוד תלמידי וחסידיו

קראלי

המקושרים לרבנותינו הק' זי"ע ויבלט"א רבינו שליט"א

עולו ואתכנשו להילולא דצדיקיא

לקראת יומא דהילולא בתרא של האי רעיא מהימנא

קדישא שר התורה והחסידות גאון ישראל וקדושו

עמוד ההוראה המנורה הטהורה פועל הישועות

כ"ק מרן אדמו"ר זצוקלה"ה

בעל ויגד משה ושולחן משה ועו"ס

החל בשב"ק פרשת מקץ ד' טבת תשפ"א

תתקיים אי"ה

תפילת רבים בציון הק' בסגולה פ"ת

סעודת הילולא ומעמד סיום הש"ס

פרטים יבואו

הפצת גליון השבוע באשדוד

נתרם ע"י

ידידינו עוז העומד לימינינו בכל עת

הרה"צ פנחס אליהו רבינוביץ שליט"א

לרגל הולדת הנכדה

יה"ר שירוה רוב נחת ותענוג דקדושה מכל יו"ח

הפצת גליון השבוע בבני ברק

נתרם ע"י משפחת וועבר

לע"נ אביהם הדיין

הגה"צ רבי משה ב"ר מרדכי זצ"ל

איגוד תלמידי וחסידיו קראלי בארה"ק

לקראת יומא דהילולא בתרא של

כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק זצלה"ה

מתבקשים אנ"ש תלמידים חסידים וידידים

שקיבלו על עצמם מסכת לסיימו עד ד' טבת

מוקירי זכרו יכולים להצטרף ולהקדיש תלמודם

לזכות נשמתו הטהורה של רבינו הק'

הגה"צ יצחק צבי משה בהגה"צ אביגדור זי"ע